

Eiropas ombuda lēmums par sūdzību 2472/2005/MF par Eiropas Savienības Reģionu komiteju

Lēmums

Lieta 2472/2005/MF - Uzsākta {0} 12/09/2005 - Lēmums par {0} 14/03/2008

COR un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2004. gada februārī kopīgi rīkoja atlases procedūru, lai aizpildītu četras brīvās asistenta/sekretāra amata vietas Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā. Sūdzības iesniedzēja, Latvijas pilsoņe, pieteicās uz vienu no amatiem. COR savā 2004. gada 29. marta vēstulē informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņas vārds ir iekļauts atlasīto kandidātu sarakstā, tādēļ ar viņu drīzumā sazināsies, lai piedāvātu darbu. Taču amata vietu sūdzības iesniedzējai neviens tā arī nepiedāvāja.

Savā sūdzībā sūdzības iesniedzēja atsaucās uz varas ļaunprātīgu izmantošanu, pārredzamības trūkumu un procesuālajiem pārkāpumiem.

Ombuds savā izmeklēšanā atklāja, ka COR ir pieņēmusi darbā divus kandidātus. Viens no pieņemtajiem kandidātiem atlasīto kandidātu sarakstā bija augstākā pozīcijā nekā sūdzības iesniedzēja, bet otrs kandidāts bija ierēdnis.

Ombuds norādīja, ka COR, aicinot kandidātus uz interviju, bija paziņojusi, ka atlasīto kandidātu sarakstā iekļautie kandidāti tiks pieņemti darbā, pamatojoties uz viņu nopelniem, kā arī tikai tad, kad būs izsmeltas visas iespējas pieņemt darbā ierēdņus. Tādēļ ombuds secināja, ka attiecībā uz apgalvojumiem par varas ļaunprātīgu izmantošanu un procesuālajiem pārkāpumiem turpmāka izmeklēšana nav nepieciešama.

Tomēr ombuds nokritizēja COR par nespēju vēlreiz uzrakstīt sūdzības iesniedzējai un paskaidrot, kāpēc, ja tās 2004. gada 29. marta vēstulē bija teikts, ka sūdzības iesniedzēja tiks pieņemta darbā, COR bija nolēmusi to nedarīt.

Strasbūra, 2008. gada 14. marts
Godātais X kungs!

2005. gada 15. jūlijā Jūs iesniedzāt sūdzību Eiropas ombudam par Eiropas Savienības Reģionu komiteju (RK) saistībā ar Jūsu pieteikumu uz asistenta/sekretāra amatu kā līgumdarbiniekam RK un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā.

Nemot vērā to, ka vairāki Jūsu sūdzības aspekti ir vērsti arī pret EESK, mūsu sekretariāts Jūsu sūdzību reģistrēja ar šādu otru numuru: 2617/2005/MF.

2005. gada 12. septembrī es sūdzību nosūtīju RK priekšsēdētājam.

2005. gada 29. novembrī RK atsūtīja savu atzinumu angļu valodā un 2005. gada 7. decembrī — tā tulkojumu latviešu valodā.

2005. gada 20. decembrī es Jums nosūtīju RK atzinumu un aicināju izteikt apsvērumus, kurus Jūs man nosūtījāt 2006. gada 20. janvārī.

2007. gada 9. februārī es RK priekšsēdētājam lūdzu papildu informāciju Jūsu lietā. Es lūdzu RK atbildēt līdz 2007. gada 15. martam.

Nesaņemot atbildi līdz minētajai dienai, mans dienests 2007. gada 12. aprīlī telefoniski sazinājās ar RK juridisko dienestu. Tas mūs informēja, ka lietas iekšējas pārsūtīšanas procesā ir notikusi kļūda, kuras rezultātā RK nebija spējusi sniegt atbildi uz manu 2007. gada 9. februāra vēstuli.

2007. gada 12. aprīlī RK pa elektronisko pastu lūdza termiņa pagarinājumu atbildes sniegšanai.

2007. gada 24. aprīlī es informēju RK priekšsēdētāju, ka esmu nolēmis sniegt tā dienestam termiņa pagarinājumu atzinuma iesniegšanai. Es lūdzu RK atbildēt līdz 2007. gada 15. maijam. Jūs par to informēju tās pašas dienas vēstulē.

2007. gada 2. maijā Jūs manam dienestam atsūtījāt elektronisko vēstuli, uz kuru tas atbildēja 2007. gada 3. maijā.

2007. gada 16. maijā RK atsūtīja atbildi angļu valodā uz manu pieprasījumu sniegt papildinformāciju. 2007. gada 13. jūnijā RK atsūtīja tās tulkojumu latviešu valodā.

2007. gada 28. jūnijā Jūs manam dienestam atsūtījāt vēl vienu elektronisko vēstuli, uz kuru tas atbildēja 2007. gada 2. jūlijā.

2007. gada 3. jūlijā es Jums nosūtīju RK atbildi un aicināju izteikt apsvērumus līdz 2007. gada 31. augustam. 2007. gada 27. augustā Jūs man atsūtījāt savus apsvērumus.

Ar šo vēstuli vēlos Jūs informēt par manis veiktās izmeklēšanas rezultātiem.

SŪDZĪBA

Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju fakti īsumā bija šādi.

2004. gada februārī RK un EESK organizēja kopīgu kandidātu atlases procedūru, lai aizpildītu

abu iestāžu Apvienotā latviešu valodas tulkošanas dienesta četras sekretāra amata vietas, pieņemot darbā līgumdarbiniekus (1) . RK un EESK izmanto kopīgu tulkošanas dienestu, kurā strādā abu šo komiteju ierēdņi.

Sūdzības iesniedzējs, Latvijas pilsonis, pieteicās uz asistenta/sekretāra amatu Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā.

2004. gada 9. martā, pēc viņa iekļaušanas EPSO rezervistu sarakstā, no kura izvēlas līgumdarbiniekus no „jaunajām” dalībvalstīm, RK un EESK viņu uzaicināja uz interviju.

2004. gada 29. martā RK Administrācijas direktorāta direktors informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņš ir izturējis atlases procedūru un iekļauts rezervistu sarakstā. Sūdzības iesniedzēju arī informēja, ka ar viņu sazināsies, lai piedāvātu darba līgumu.

2004. gada novembra vidū sūdzības iesniedzējs tikās ar Apvienotā latviešu valodas tulkošanas dienesta vadītāju, kura viņu informēja, ka šajā amatā pieņemta bijusī dienesta praktikante.

2005. gada martā sūdzības iesniedzējs tikās ar RK ģenerāļsekretāru, lai apspriestu radušos situāciju. Viņš lūdza ģenerāļsekretāru izmeklēt šo gadījumu.

2005. gada 21. aprīlī RK ģenerāļsekretārs informēja sūdzības iesniedzēju, ka atlases procedūras rezultātā RK un EESK izvēlējušās veiksmīgos kandidātus vakancēm. Ņemot vērā, ka abas RK pārziņā esošās amata vietas bija aizpildītas, RK ģenerāļsekretārs tajā brīdī nevarēja sūdzības iesniedzējam piedāvāt amata vietu.

RK ģenerāļsekretārs informēja sūdzības iesniedzēju arī par to, ka, lai gan viņš bija veiksmīgo kandidātu sarakstā uz vienu no brīvajām amata vietām EESK, tās tika piedāvātas citām personām. Viņš uzsvēra, ka par šo lēmumu ir atbildīga EESK.

2005. gada maijā sūdzības iesniedzējs sazinājās ar EESK Resursu un finanšu nodaļas vadītāju, lai iegūtu informāciju par viņa darbā pieņemšanu. Resursu un finanšu nodaļas vadītājs apsolīja, ka noskaidros situāciju. Nesaņemot nekādu informāciju, sūdzības iesniedzējs 2005. gada jūnijā piezvanīja EESK Resursu un finanšu nodaļas vadītājam, kurš apstiprināja, ka amata vietu ieguvusi praktikante.

Sūdzībā Eiropas ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka atlases procedūrā uz asistenta/sekretāra amatu RK un EESK Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā ir notikusi varas ļaunprātīga izmantošana, kā arī novērojams pārrēķināšanas trūkums. Lai pamatotu šos apgalvojumus, sūdzības iesniedzējs norādīja, ka praktikante, kurai piedāvāts amats, nepiedalījās oficiālā intervijā un viņas vārds nebija veiksmīgo kandidātu sarakstā. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka praktikantei amats piedāvāts Apvienotā latviešu valodas tulkošanas dienesta vadītājas vienpusēja lēmuma rezultātā.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka atlases gaitā notikuši arī procedūras pārkāpumi.

Sūdzības iesniedzējs pieprasīja kompensāciju vai līdzvērtīgas amata vietas piedāvājumu. Viņš arī uzskatīja, ka RK un EESK par darbā pieņemšanu atbildīgajām personām ir jānovērš pārkāpumi darbā pieņemšanas procedūrā un tās jāsauc pie atbildības.

IZMEKLĒŠANA

RK atzinums

RK atzinums par sūdzību īsumā ir šāds.

Latviešu valodas tulkošanas dienests ir kopīgs RK un EESK. Tajā strādā abu komiteju ierēdņi un citi darbinieki. Taču ir svarīgi uzsvērt, ka katrai komitejai ir sava administrācija.

Gatavojoties ES paplašināšanai, bija jāizveido nodaļas, kurās tulkotu uz „jaunajām” oficiālajām valodām. Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā bija paredzētas četras sekretāra amata vietas, no kurām divas jāaizpilda RK un divas - EESK. Lai aizpildītu šīs amata vietas, kā arī amata vietas citās jaunajās tulkošanas nodaļās, RK un EESK nolēma organizēt kopīgu atlases procedūru, kas sākās 2004. gada februārī.

RK apgalvoja, ka pirmo atlasi veica no kandidātiem, kas pieejami EPSO iespējamo līgumdarbinieku un pagaidu darbinieku datubāzē. Šo datubāzi izveidoja, lai aizpildītu amata vietas, kamēr nav pieejams EPSO saraksts ar rezervistiem, kuri veiksmīgi izturējuši atklāto konkursu uz ierēdņu vietām.

Atlases komisijā bija trīs locekļi — tulkošanas nodaļas vadītāja, kā arī vēl divu citu nodaļu vadītāji, no kuriem viens pārstāvēja RK, bet otrs - EESK. Šie trīs locekļi intervēja pirmsatlases kandidātus un izveidoja sarakstu atbilstoši intervijā iegūtajiem punktiem, izglītībai un pieredzei. Sūdzības iesniedzējs iekļuva piecu kandidātu sarakstā. Viņu par to attiecīgi informēja 2004. gada 29. marta vēstulē.

Intervijas laikā kandidātus informēja, ka saskaņā ar RK un EESK darbā pieņemšanas politiku prioritāte pēc iespējas tiek piešķirta EPSO konkursu laureātiem. Saraksta kandidātus bija paredzēts sadalīt starp abām komitejām prioritārā secībā. RK pieņēma darbā vienu kandidātu, kas sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja, bet otru amata vietu ieguva ierēdnis. Tādējādi abas RK atvēlētās amata vietas bija aizpildītas, un tās administrācija nosūtīja sūdzības iesniedzēja dokumentus EESK administrācijai, lai, iespējams, viņš varētu ieņemt vienu no brīvajām amata vietām.

RK apgalvoja, ka tas, ka sūdzības iesniedzējam nepiedāvāja amata vietu EESK, bija EESK lēmums, par kuru tā pati ir atbildīga. Pēc tikšanās ar sūdzības iesniedzēju 2005. gada martā un pēc rūpīgas viņa situācijas izpētes RK ģenerālsekretārs viņam visu izskaidroja 2005. gada 21. aprīļa vēstulē.

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

Atbildot sūdzības iesniedzējs īsumā komentēja šādi.

Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai RK viņam dara zināmus abu divu veiksmīgo kandidātu

vārdus, kā arī atklāj viņa vērtējumu un abu veiksmīgo kandidātu vērtējumu.

Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka, tiekoties ar RK ģenerālsekretāru 2005. gada martā, viņš lūdza izskaidrot situāciju saistībā ar viņa darbā pieņemšanas procedūru. 2005. gada 21. aprīlī, tas ir, 50 dienas vēlāk, sūdzības iesniedzējs saņēma RK ģenerālsekretāra vēstuli, kurā viņš sniedza lūgto informāciju.

Sūdzības iesniedzējs nebija informēts, ka atbilde tiks sniegta ar kavēšanos. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņam nācās zvanīt RK attiecīgajiem dienestiem un atgādināt par viņa lietu.

Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka RK viņu neinformēja par aizpildīto asistenta/sekretāra amata vietu un neatsauca pirmajā vēstulē minēto.

Turpmākā izmeklēšana *Iepriekšēja piezīme*

Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs izteica jaunu prasījumu, lai RK viņam atklāj abu veiksmīgo kandidātu vārdus, kā arī viņa vērtējumu un abu veiksmīgo kandidātu vērtējumu.

Vēstulē, kurā ombuds sūdzības iesniedzēju informēja, ka ir pieprasījis papildu informāciju, viņš arī darīja zināmu, ka, ņemot vērā, ka viņš, šķietami, par šiem jautājumiem nav iepriekš administratīvi vērsies RK, viņa jaunais prasījums saskaņā ar Ombuda statūtu 2. panta 4. punktu ir nepieņemams. Ombuds sūdzības iesniedzēju arī informēja par to, ka viņš varētu apsvērt jaunas sūdzības iesniegšanu ombudam gadījumā, ja RK atbilde viņu neapmierina vai ja viņš to nesaņem saprātīgā laika posmā.

Informācijas pieprasījums Reģionu komitejai

Pēc uzmanīgas iepazīšanās ar RK atzinumu un sūdzības iesniedzēja apsvērumiem izrādījās, ka ir nepieciešama papildu izmeklēšana. Tādēļ ombuds lūdza RK sniegt šādu informāciju.

Sūdzības iesniedzēja turpmākie iebildumi

1) Sūdzības iesniedzējs apsvērumos apgalvoja, ka pēc viņa 2005. gada marta lūguma izskaidrot situāciju saistībā ar darbā pieņemšanas procedūru viņš saņēma RK ģenerālsekretāra vēstuli tikai 2005. gada 21. aprīlī, tas ir, vairāk nekā 50 dienas vēlāk.

Tādējādi izrādījās, ka sūdzības iesniedzējs apsūdzēja RK par to, ka tā nav pievērsusies viņa prasībai saprātīgā termiņā. Ombuds norādīja, ka šis fakts ir minēts jau pašā sūdzībā, lai gan tad vēl nebija skaidrs, ka sūdzības iesniedzējs vēlējās arī šī jautājuma izskatīšanu.

RK tika lūgts sniegt papildu atzinumu par šo jautājumu.

2) Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos apgalvoja, ka darbā pieņemšanas procedūra ļoti ievilkusies. Sūdzībā viņš arī pieļāva, ka ir bijuši procedūras pārkāpumi. Uz šo brīdi viņš ir precizējis, ka šāds apgalvojums attiecas arī uz laiku, kas RK bija nepieciešams lēmuma pieņemšanai.

RK tika lūgts komentēt šo jautājumu.

Papildu informācijas pieprasījums

3) RK administrācijas direktors savā 2004. gada 29. marta vēstulē informēja sūdzības

iesniedzēju, ka viņa vārds ir iekļauts rezervistu sarakstā un ka ar viņu ļoti drīz sazināsies, lai piedāvātu darba līgumu.

RK tika pieprasīts paskaidrot, kāpēc tā vispirms paziņoja sūdzības iesniedzējam, ka viņam piedāvās darba līgumu, bet pēc tam darbā pieņēma citu cilvēku.

4) No RK atzinuma var saprast, ka abas brīvās amata vietas aizpildīja (i) kandidāts no rezervistu saraksta, kam bija labāks rezultāts konkursā un (ii) kandidāts, kas izturēja EPSO konkursu. Cita informācija šajā kontekstā netika sniegta.

RK tika lūgts norādīt rezervistu sarakstu, kurā bija iekļauts attiecīgais kandidāts, kā arī intervijas un darbā pieņemšanas datumus.

Reģionu komitejas atbilde

RK īsumā atbildēja šādi.

(1) Attiecībā uz pirmo jautājumu par nepievēršanos sūdzības iesniedzēja prasībai saprātīgā termiņā

RK apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs precīzi nenorādīja, kad viņš vēlas tikties ar RK ģenerālsekretāru, bet tikai lūdza, lai tas notiktu 2005. gada marta pirmajā pusē.

Tikšanās laikā notika abpusēja apmaiņa ar mutiskiem situācijas skaidrojumiem, un galīgo atbildi RK ģenerālsekretārs sniedza rakstiski 2005. gada 21. aprīlī.

Tā kā darbā pieņemšanas procedūru veica EESK, RK apgalvoja, ka pagāja aptuveni četras nedēļas, lai izmeklētu, ko EESK ir nolēmusi; šādu laika posmu var uzskatīt par pieņemamu, ņemot vērā, ka tas iekļāva Lieldienu brīvdienas no 2005. gada 19. marta līdz 2005. gada 3. aprīlim.

(2) Attiecībā uz otro jautājumu par darbā pieņemšanas procedūras vilcināšanu

RK apgalvoja, ka, ņemot vērā abu komiteju dalīto kompetenci, EESK bija atbildīga par pieņemšanu darbā. No saraksta kandidātiem, kuri bija jāsadala abām komitejām prioritārā secībā, RK pieņēma darbā vienu kandidātu, kas sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja, un otrā amata vietā darbā pieņēma ierēdni.

Tā kā abas RK brīvās amata vietas bija aizpildītas, sūdzības iesniedzēja dokumentus nosūtīja EESK administrācijai, lai viņš, iespējams, varētu ieņemt vienu no EESK brīvajām amata vietām. EESK neinformēja RK par turpmāko darbā pieņemšanas procedūru.

(3) Attiecībā uz trešo jautājumu par to, kāpēc RK vispirms paziņoja sūdzības iesniedzējam, ka viņam piedāvās darba līgumu, bet pēc tam darbā pieņēma citu cilvēku

RK apgalvoja, ka administrācijas direktors savā 2004. gada 29. marta vēstulē informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņš ir iekļauts piecu kandidātu sarakstā, bet RK abas brīvās amata vietas ir jau aizpildītas.

Atbilstoši komiteju Apvienotā dienesta darbā pieņemšanas politikai RK administrācijas direktors abu komiteju vārdā informēja sūdzības iesniedzēju. Taču saskaņā ar abu komiteju kompetenču dalījumu šajā gadījumā sūdzības iesniedzēja iespējamā pieņemšana darbā bija EESK ziņā.

(4) Attiecībā uz ceturto jautājumu par rezervistu sarakstu, kurā bija iekļauts attiecīgais

kandidāts, kā arī par intervijas un darbā pieņemšanas datumiem

RK apgalvoja, ka otru personu pieņēma darbā no atklātā konkursa EPSO/C/6/03 laureātu saraksta. Intervija notika 2004. gada 25. novembrī un pieņemšana darbā — 2005. gada 1. februārī.

RK vēlreiz puda viedokli, ka pēc abu kandidātu pieņemšanas darbā administratīvos dokumentus ar piecu kandidātu sarakstu, kurā bija arī sūdzības iesniedzēja vārds, nodeva EESK brīvo amata vietu aizpildīšanai. Gala lēmumu nepieņemt darbā sūdzības iesniedzēju pieņēma EESK.

Sūdzības iesniedzēja turpmākie apsvērumi

Turpmākajos apsvērumos sūdzības iesniedzējs uzturēja savus apgalvojumus un iesniedza šādus komentārus.

RK trūka latviešu valodas tulkošanai ar franču valodas zināšanām, bet viņš pārvalda ne tikai franču, bet arī angļu un vācu valodu. Citi kandidāti pārvaldīja tikai vienu vai divas no šīm valodām.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka RK vajadzēja viņam atbildēt 15 dienu laikā, bet, ja tas nebija iespējams, bija rakstiski jābrīdina par kavēšanos.

Viņš arī apgalvoja, ka nezināja to, ka abām komitejām darbā pieņemšanas procedūras funkcijas ir dalītas, kā arī to, ka viņa dokumentus pārsūtīja EESK.

LĒMUMS

1 Ievaddaļa – fakti

1.1 Sūdzības iesniedzējs vērsās gan pret Eiropas Savienības Reģionu komiteju, gan Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju saistībā ar to lēmumiem nepieņemt viņu darbā par asistentu/sekretāru Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā. RK un EESK izmanto kopīgu tulkošanas dienestu, kurā strādā abu komiteju ierēdņi. Sūdzības iesniedzēja sūdzības un prasījumi pret RK un EESK bija identiski. Tomēr, tā kā sūdzība ir par divām atšķirīgām iestādēm, ombuds veica divas atsevišķas izmeklēšanas (2). RK un EESK iesniedza ombudam atsevišķus atzinumus. Lūgumā sniegt papildinformāciju ombuds katrai iestādei uzdeva atšķirīgus jautājumus.

Lai noteiktu, vai RK pieļāvusi kļūdas pārvaldībā, ombuds, pirmkārt, uzskata par lietderīgu aplūkot atlases procedūras, kurā iesaistīts Apvienoto latviešu valodas tulkošanas dienests, faktu priekšvēsturi.

Ombuds vēlētos uzsvērt, ka šie fakti ir konstatēti pēc RK un EESK vēlāko atbilžu paralēlas izpētes. Ombuds arī vēlētos norādīt, ka, lai gan šis lēmums attiecas tikai uz RK, EESK arī ir minēta turpmākajā tekstā, jo gan RK, gan EESK kopīgi organizēja atlases procedūru, kas ir šīs izmeklēšanas priekšmets.

1.2 Pēc uzmanīgas RK un EESK atzinumu un vēlāko atbilžu izpētes ombuds faktus ir sapratis

šādi.

Apvienotais latviešu valodas tulkošanas dienests ir daļa no kopīgajiem dienestiem, ko savā starpā dala RK un EESK. Tajā strādā gan RK, gan EESK ierēdņi un citi darbinieki. Tomēr administrācija abām komitejām ir katrai sava.

RK un EESK 2004. gada februāra sākumā kopīgi veica atlases procedūru, lai aizpildītu brīvās sekretāru amata vietas Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā. Divas amata vietas bija RK rīcībā un divas — EESK rīcībā (3) .

RK vispirms veica priekšatlases procedūru saistībā ar kandidātiem no EPSO līgumdarbinieku un pagaidu darbinieku rezervistu saraksta. Sūdzības iesniedzējs bija iekļauts šajā sarakstā. Izrādās, ka līgumdarbinieku un pagaidu darbinieku rezerves sarakstu izveidoja, lai aizpildītu amata vietas, kuras nevarēja aizpildīt ar EPSO laureātiem.

Atlases komiteja, ko veidoja RK un EESK darbinieki, intervēja līgumdarbinieku un pagaidu darbinieku rezervistu saraksta kandidātus. Pamatojoties uz šīm intervijām, kandidātu izglītības salīdzinošo vērtējumu un profesionālo pieredzi, atlases komiteja atbilstoši rezultātiem izveidoja piecu kandidātu sarakstu. Sūdzības iesniedzējs iekļuva šo piecu kandidātu sarakstā (4) . Šos kandidātus RK vai EESK varēja pieņemt darbā iegūto punktu secībā. Sūdzības iesniedzēju ar 2004. gada 29. marta vēstules starpniecību informēja, ka viņš ir iekļauts rezervistu sarakstā.

1.3 RK nolēma pirmajai amata vietai darbā pieņemt kandidātu A (5) , ierēdņi, kas bija iekļauts atklātā konkursa EPSO/C/6/03 laureātu sarakstā.

Otrajai amata vietai RK darbā pieņēma vienu no pieciem kandidātiem sarakstā, proti, kandidātu B. Kandidāts B sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja.

Pēc tam RK sūdzības iesniedzēja dokumentus nosūtīja EESK. Šajā atlases procedūras posmā sūdzības iesniedzēja vārds joprojām bija kandidātu sarakstā.

1.4 EESK nolēma pirmajai amata vietai darbā pieņemt kandidātu C, kas arī bija viens no pieciem kandidātiem sarakstā (6) . Kandidāts C sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja.

Runājot par otru amata vietu, EESK sākumā nolēma amata vietu piedāvāt kandidātam no atklātā konkursa EPSO/C/6/03 laureātu saraksta (kandidāts D). Taču cits dienests, proti, Konsultatīvā darba direktorāts arī piedāvāja amata vietu kandidātam D.

Tā kā kandidātu D vēlējās pieņemt darbā divi dienesti, EESK 2004. gada 25. oktobra vēstulē piedāvāja sūdzības iesniedzējam iziet medicīnisko pārbaudi. 2004. gada 29. oktobrī EESK intervēja kandidātu D asistenta/sekretāra amata vietai Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā, kā arī saistībā ar amata vietu Konsultatīvā darba direktorātā. Darbā pieņemšanas vienība nolēma kandidātu D pieņemt darbā Konsultatīvā darba direktorātā.

2004. gada 17. novembrī Apvienotā latviešu valodas tulkošanas dienesta vadītāja sāka

procedūru, lai uz atlikušo asistenta/sekretāra amata vietu darbā pieņemtu personu, kas kopš 2004. gada 16. septembra šajā dienestā bija strādājusi kā prakticante. Oficiālo vēstuli par tās iecelšanu asistenta/sekretāra amatā EESK ģenerālsekretārs parakstīja 2004. gada 23. decembrī.

2004. gada novembra vidū sūdzības iesniedzējs tikās ar Apvienotā latviešu valodas tulkošanas dienesta vadītāju, kas viņu informēja, ka asistenta/sekretāra amata vieta piedāvāta bijušajai EESK prakticantei.

2 Iespējamā varas ļaunprātīga izmantošana un pārredzamības trūkums atlases procedūrā uz asistenta/sekretāra amatu Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā

2.1 Sūdzībā Eiropas ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka atlases procedūrā uz asistenta/sekretāra amatu RK un EESK Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā ir notikusi varas ļaunprātīga izmantošana, kā arī ir novērojams pārredzamības trūkums. Lai apstiprinātu šos apgalvojumus, sūdzības iesniedzējs norādīja, ka prakticante (7), kurai piedāvāja amata vietu, nepiedalījās oficiālā intervijā un viņas vārds nebija veiksmīgo kandidātu sarakstā. Viņš apgalvoja, ka prakticantei piedāvāja amata vietu uz vienpersoniska Apvienotā latviešu valodas tulkošanas dienesta vadītājas lēmuma pamata.

2.2 Atzinumā RK apgalvoja, ka tika nolemts pieņemt darbā vienu kandidātu, kas sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja, bet otru amata vietu ieguva ierēdnis. Tādējādi abas RK atvēlētās amata vietas bija aizpildītas, un tās administrācija nosūtīja sūdzības iesniedzēja dokumentus EESK administrācijai. RK apgalvo, ka EESK ir atbildīga par lēmumu nepiedāvāt sūdzības iesniedzējam amata vietu EESK.

2.3 Sūdzības iesniedzējs apsvērumos apgalvoja, ka RK viņu neinformēja, ka asistenta/sekretāra amata vieta ir aizpildīta, un neatsauca pirmajā vēstulē minēto.

2.4 Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja apsvērumus un RK atzinumu, ombuds uzskatīja par pienācīgu lūgt RK sniegt papildu informāciju. Ombuds saistībā ar sūdzības iesniedzēja pirmo apgalvojumu lūdza RK, cita starpā, komentēt šādus jautājumus, proti, (i) kāpēc RK vispirms sūdzības iesniedzējam paziņoja, ka viņam piedāvās darba līgumu, bet pēc tam darbā pieņēma citu cilvēku; (ii) kā RK izveidoja rezervistu sarakstu, kurā bija tās personas vārds, ko beigās pieņēma darbā; (iii) datumu, kad šo personu intervēja un pieņēma darbā.

2.5 Atbildē uz papildjautājumiem RK norādīja, ka administrācijas direktors 2004. gada 29. marta vēstulē informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņš ir iekļauts piecu kandidātu sarakstā. RK paskaidroja, ka tika nolemts pieņemt darbā kandidātu, kas sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja, bet otru amata vietu ieguva ierēdnis. Atbilstoši RK darbā pieņemšanas politikai attiecībā uz Apvienoto dienestu RK administrācijas direktors informēja sūdzības iesniedzēju abu komiteju vārdā. Taču saskaņā ar abu komiteju kompetenču dalījumu sūdzības iesniedzēja iespējamā pieņemšana darbā bija EESK ziņā.

RK arī apgalvoja, ka otru personu pieņēma darbā no atklātā konkursa EPSO/C/6/03 laureātu saraksta. Intervija notika 2004. gada 25. novembrī un pieņemšana darbā — 2005. gada 1. februārī. RK vēlreiz pauda viedokli, ka pēc divu kandidātu pieņemšanas darbā administratīvos

dokumentus ar piecu kandidātu sarakstu, kurā bija arī sūdzības iesniedzēja vārds, nodeva EESK brīvo amata vietu aizpildīšanai. Gala lēmumu nepieņemt darbā sūdzības iesniedzēju pieņēma EESK.

2.6 Turpmākajos apsvērumos sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņš nezināja to, ka abām komitejām darbā pieņemšanas procedūras funkcijas ir dalītas, kā arī to, ka viņa dokumentus pārsūtīja EESK iespējamai pieņemšanai darbā.

2.7 Ombuds norāda, ka 2004. gada 29. marta vēstulē sūdzības iesniedzējam RK Administrācijas direktors rakstīja:

“Saistībā ar Jūsu interviju es vēlētos Jūs informēt, ka atlases procedūra uz asistenta/sekretāra amata vietu tulkošanas dienestā ir beigusies.

Priecājos Jums paziņot, ka Jūsu [sic] vērtējums ir pietiekams, un Jūs esat izturējis konkursu. Tādējādi Jūs esat iekļauts rezervistu sarakstā.

Mēs ar Jums drīz sazināsimies, lai piedāvātu darba līgumu.” (Oriģinālā bez pasvītrojuma).

Ombuds turklāt norāda, ka pēc tam EESK 2004. gada 25. oktobra vēstulē uzaicināja sūdzības iesniedzēju iziet medicīnisko apskati.

2.8 Attiecībā uz iespējamo varas ļaunprātīgu izmantošanu atlases procedūrā ombuds norāda uz RK atzinumu, kurā apgalvots, ka intervijas laikā kandidātus informēja, ka saskaņā ar RK un EESK darbā pieņemšanas politiku prioritāte pēc iespējas tiek piešķirta EPSO konkursu laureātiem. Saskaņā ar šo praksi RK nolēma vienā no amata vietām pieņemt ierēdņa kandidātu no atklātā konkursa EPSO/C/6/03 laureātu saraksta. Turklāt izrādās, ka jauno dalībvalstu līgumdarbinieku rezerves sarakstus izveidoja, lai aizpildītu amata vietas un apmierinātu vajadzību pēc darbiniekiem no šīm dalībvalstīm uz laiku, kamēr darbā tiek pieņemti EPSO konkursu laureāti, kas ir tiesīgi kļūt par ierēdņiem. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskata, ka sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis pierādījumus par varas ļaunprātīgu izmantošanu no RK puses, kad tā nolēma vienu no amata vietām piedāvāt personai, kas izturējusi EPSO konkursu.

2.9 Attiecībā uz otru amata vietu RK ombuds norāda uz RK paskaidrojumu, ka tika nolemts pieņemt darbā vienu kandidātu, kas „*kandidātu sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja*”.

2.10 Šajā kontekstā ombuds vēlētos atgādināt, ka saskaņā ar Kopienas Tiesas praksi atlases komisijas novērtējumi par kandidātu zināšanām un spējām ir vērtību spriedumi. Tie ir atlases komisijas plašajā kompetencē un ir pakļauti pārskatīšanai Kopienas Tiesā tikai tad, ja tiek konstatēti rupji atlases komisijas darba noteikumu pārkāpumi.

2.11 Šajā gadījumā ombuds norāda, ka atlasīto piecu kandidātu sarakstā sūdzības iesniedzējs bija ceturtais un ka viņam mutiskajā pārbaudē atlases komisija bija piešķīrusi 12 punktus. Ombuds arī norāda, ka pirmie trīs kandidāti sarakstā mutiskajā pārbaudē attiecīgi ieguva 16, 15 un 14 punktus. Sarakstā katram no pieciem kandidātiem ir īpaša sadaļa ar nosaukumu „

Piezīmes”, kur ir aprakstīta izglītība, profesionālā pieredze, kad kandidāts pieejams (ar norādi, cik ilgu laiku iepriekš viņš jābrīdina) un noteikti personības aspekti.

2.12 Ombuds norāda, ka pēc sūdzības iesniedzēja domām RK trūka latviešu valodas tulkotāju ar franču valodas zināšanām, bet viņš pārvalda ne tikai franču, bet arī angļu un vācu valodu. Turklāt citi kandidāti pārvaldīja tikai vienu vai divas no šīm valodām. Tādējādi sūdzības iesniedzējs arī apšaubā atlases komisijas veikto kandidātu novērtējumu.

Ombuds norāda, ka sadaļā „*Piezīmes*” atlases komisija par sūdzības iesniedzēju ir ierakstījusi šādu komentāru: „*Labas valodu zināšanas*” (8) un uzskaitītas trīs valodas — „*franču, angļu un vācu*”. Tādējādi ir skaidrs, ka atlases komisija ir pienācīgi ņēmusi vērā sūdzības iesniedzēja valodu zināšanas.

Ombuds norāda, ka pirmajiem diviem kandidātiem bija norādītas divas valodas (attiecīgi angļu, vācu un angļu, franču) un trešajam viena valoda (angļu). Ombuds norāda, ka atlases komisijas salīdzinošais vērtējums ir koncentrēts ne tikai uz to, cik valodas zina katrs kandidāts, bet arī uz to, cik salīdzinoši dziļas ir šīs zināšanas. Ombuds norāda, ka pirmie trīs saraksta kandidāti mutiskajā pārbaudē saņēma augstāku novērtējumu nekā sūdzības iesniedzējs. Ombuds norāda, ka, tā kā atlases komiteja mutiskajā pārbaudē dažus citus kandidātus novērtēja augstāk nekā sūdzības iesniedzēju, tad šo kandidātu salīdzinošais valodu zināšanu līmenis tika ņemts vērā.

Ombuds arī uzskata, ka atlases komitejas vērtējums attiecas ne tikai uz kandidātu valodu prasmi, bet arī, cita starpā, uz viņu profesionālo pieredzi un atbilstību attiecīgajam amatam.

Ombuds arī norāda — ja novērtējumā nav acīmredzamas kļūdas, tad atlases komisijas kandidātu salīdzinošais vērtējums nevar tikt apšaubīts.

2.13 Ombuds turklāt norāda uz iestāžu sniegto informāciju, ka sarakstā iekļauto kandidātu darbā pieņemšana notiks atbilstoši iegūtajiem punktiem. Turklāt nav šaubu, ka RK darbā pieņemtais kandidāts sarakstā bija pirms sūdzības iesniedzēja. Tādēļ ombuds uzskata par nepierādītu, ka RK lēmums nepieņemt darbā sūdzības iesniedzēju būtu varas ļaunprātīga izmantošana. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskata, ka turpmāka šī sūdzības aspekta izmeklēšana nav nepieciešama.

2.14 Attiecībā uz pārredzamības trūkumu ombuds norāda uz to, ka kandidāti tika informēti par to, ka saskaņā ar RK un EESK darbā pieņemšanas politiku prioritāte pēc iespējas tiek piešķirta EPSO konkursu laureātiem.

2.15 Tomēr ombudam vēl jāaplūko, kāpēc RK 2004. gada 29. marta vēstulē sūdzības iesniedzējam paziņoja, ka viņam piedāvās darba līgumu, bet pēc tam darbā pieņēma citu cilvēku, sūdzības iesniedzēju par to atbilstīgi neinformējot.

2.16 Labas pārvaldības principi pieprasa iestādēm rīkoties pārredzami. Ombuds uzskata, ka īpaši Eiropas iestādēs ir svarīgi ievērot administrācijas lēmumu pieņemšanas pārredzamības

principu attiecībā uz darbā pieņemšanas procedūru.

2.17 Turpmākajā atzinumā un mēģinājumā pamatot, kāpēc sūdzības iesniedzēju pienācīgi neinformēja par to, ka RK viņu darbā nepieņems, RK apgalvoja - tās administrācijas direktors informējis sūdzības iesniedzēju abu komiteju vārdā, ka saskaņā ar abu komiteju kompetenču dalījumu sūdzības iesniedzēja iespējamā pieņemšana darbā bija EESK ziņā.

2.18 Ombuds neuzskata, ka RK arguments ir pārliecinošs. Ombuds uzskata, ka RK pirmā vēstule lika sūdzības iesniedzējam domāt, ka RK tuvākajā laikā viņam piedāvās līgumu. Šādos īpašos apstākļos ombuds uzskata, ka RK, līdzko tā nolēma pieņemt darbā citu kandidātu, vajadzēja informēt sūdzības iesniedzēju, ka RK viņam līgumu nepiedāvās. Vēstulē vajadzēja iekļaut arī paskaidrojumu par šādu lēmumu un atvainoties par radītajām neērtībām, ko būtu varējusi radīt pirmā vēstule, kurā bija (turklāt skaidri) norādīts, ka viņam piedāvās darba līgumu. Ombuds uzskata, ka saskaņā ar pārredzamības principu RK vēstulē sūdzības iesniedzējam vajadzēja minēt, ka viņa dokumenti ir pārsūtīti EESK saistībā ar iespējamo pieņemšanu darbā.

Tādēļ par pamatotu jāuzskata sūdzības iesniedzēja vēršanās pret RK par to, ka tā neinformēja par asistenta/sekretāra amata vietas aizpildīšanu un neatsauca pirmajā vēstulē minēto. Tādēļ ombuds uzskata, ka RK nerīkojās pārredzami. RK rīcība jāvērtē kā kļūda pārvaldībā. Šajā sakarā tiks izteikta kritiska piezīme.

3 Iespējamie procedūras pārkāpumi atlases procedūrā uz asistenta/sekretāra amatu Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā

3.1 Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka atlases procedūrā uz asistenta/sekretāra amatu Apvienotajā latviešu valodas tulkošanas dienestā notikuši procedūras pārkāpumi. Lietas izmeklēšanas laikā sūdzības iesniedzējs precizēja, ka šāda apsūdzība attiecas arī uz to, cik ilgu laiku aizņēma lēmuma pieņemšana Reģionu komitejā.

3.2 RK apgalvoja, ka pēc tikšanās ar sūdzības iesniedzēju 2005. gada martā un pēc rūpīgas viņa situācijas izskatīšanas RK ģenerālsekretārs viņam visu izskaidroja 2005. gada 21. aprīlī vēstulē.

3.3 Sūdzības iesniedzējs iesniegtajos apsvērumos apgalvoja, ka pēc viņa mutiska lūguma intervijā ar RK ģenerālsekretāru 2005. gada martā izskaidrot situāciju saistībā ar viņa darbā pieņemšanas procedūru viņš saņēma RK ģenerālsekretāra vēstuli tikai 2005. gada 21. aprīlī, tas ir, vairāk nekā 50 dienas vēlāk. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka darbā pieņemšanas procedūra ļoti ievilkusies. Viņaprāt, lai gan atlases procedūra sākās 2004. gada februārī, lēmumu par pēdējās brīvās amata vietas aizpildīšanu ģenerālsekretārs parakstīja tikai 2004. gada 23. decembrī.

3.4 Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja apsvērumus un RK atzinumu, ombuds uzskatīja par pienācīgu lūgt RK sniegt papildu informāciju. Tādēļ ombuds lūdza RK komentēt šādus jautājumus: (i) RK sūdzības iesniedzēja prasības nerisināšana saprātīgā termiņā un (ii) darbā pieņemšanas procedūras vilcināšana.

3.5 Papildu atbildē RK norādīja, ka 2005. gada marta tikšanās laikā RK ģenerālsekretārs

sūdzības iesniedzējam par pirmo jautājumu sniedza mutisku paskaidrojumu. Galīgo atbildi ģenerālsēkretārs sniedza rakstiski 2005. gada 21. aprīļa vēstulē. Tā kā darbā pieņemšanas procedūru veica EESK, RK apgalvoja, ka pagāja aptuveni četras nedēļas, lai noskaidrotu, ko EESK ir nolēmusi; šādu laika posmu var uzskatīt par saprātīgu, ņemot vērā, ka laikā no 2005. gada 19. marta līdz 2005. gada 3. aprīlim bija Lieldienu brīvdienas.

Attiecībā uz otru jautājumu RK paskaidroja, ka pēc tam, kad abas RK brīvās amata vietas bija aizpildītas, sūdzības iesniedzēja dokumentus nosūtīja EESK administrācijai, lai viņš, iespējams, varētu ieņemt vienu no EESK brīvajām amata vietām. EESK neinformēja RK par turpmāko darbā pieņemšanas procedūru.

3.6 Papildu atbildē sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka RK vajadzēja atbildēt 15 dienu laikā, bet, ja tas nebija iespējams, rakstiski brīdināt par kavēšanos.

3.7 Attiecībā uz apgalvojumu par sūdzības iesniedzēja prasības nerisināšanu saprātīgā termiņā ombuds atgādina, ka saskaņā ar Eiropas labas administratīvās prakses kodeksa 17. pantu (9) :

„ 1. Ierēdnis nodrošina, ka lēmumu par katru iestādei adresētu lūgumu vai sūdzību pieņem saprātīgā termiņā, nevilcinoties un katrā ziņā ne vēlāk kā divu mēnešu laikā no to saņemšanas dienas. (...) ” (Oriģinālā bez pasvītrojuma).

„ 2. Ja iestāde jautājumu sarežģītības dēļ nespēj pieņemt lēmumu augšminētajā termiņā, ierēdnis iespējami īsā laikā par to informē lūguma vai sūdzības autoru. (...) ”.

3.8 Šajā gadījumā ombuds norāda, ka saskaņā ar pašu sūdzības iesniedzēju un RK atzinumu sūdzības iesniedzējs lūdza ģenerālsēkretāru „ izmeklēt viņa gadījumu ” un „ izskaidrot situāciju saistībā ar viņas darbā pieņemšanas procedūru ”. Ombuds turklāt norāda uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka intervija ar RK ģenerālsēkretāru notika 2005. gada marta pirmajā pusē, precīzi nenorādot datumu. Pieņemot, ka šī tikšanās notika 2005. gada marta pirmajā nedēļā, ombuds norāda, ka starp interviju un RK ģenerālsēkretāra 2005. gada 21. aprīļa vēstuli ir septiņas nedēļas.

3.9 Ombuds turklāt norāda — no RK atzinuma saprotams, ka sūdzības iesniedzējs jau bija saņēmis mutiskus paskaidrojumus tikšanās laikā un ka šie paskaidrojumi tika atkārtoti RK ģenerālsēkretāra 2005. gada 21. aprīļa vēstulē. Ombuds arī norāda uz RK uzsvērto faktu, ka, tā kā sūdzības iesniedzēja dokumentus pēc divu amata vietu aizpildīšanas RK nosūtīja EESK, tai bija jāvērsas pie EESK, lai atbildētu uz sūdzības iesniedzēja lūgumu, un ka Lieldienu brīvdienų laiks aizkavēja procedūru. Šajos apstākļos ombuds uzskata, ka RK nostāja ir pamatota. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka RK vajadzēja atbildēt 15 dienu laikā, ombuds uzskata, ka 15 dienu termiņš drīzāk attiecas uz iestādes pienākumu nosūtīt pilsoņa vēstules saņemšanas apstiprinājumu saskaņā ar Eiropas labas administratīvās prakses kodeksa 14. pantu (10) . Tas neattiecas uz pilnvērtīgas atbildes sniegšanu, kas drīkst aizņemt ilgāku laiku, jo tās saturs ir atkarīgs no lietas sarežģītības. Tādēļ ombuds uzskata, ka turpmāka šī sūdzības aspekta izmeklēšana nav nepieciešama.

3.10 Attiecībā uz darbā pieņemšanas procedūras vilcināšanu ombuds vēlētos uzsvērt, ka viņš nav informēts par konkrētiem termiņiem, kas noteikti administrācijai, lai pēc atlases procedūras sarakstā iekļautiem kandidātiem izsūtītu darba piedāvājumus. Ombuds norāda, ka šajā gadījumā sūdzības iesniedzējam lika saprast, ka viņš tuvākajā laikā saņems darba līguma piedāvājumu, bet šis aspekts jau ir aplūkots iepriekš un novērtēts kā tāds, kas izpelnās kritisku vērtējumu (skatīt 2.18. punktu).

3.11 Ombuds arī norāda, ka otro kandidātu (11), ko RK izvēlējās brīvajai amata vietai, darbā pieņēma 2005. gada 1. februārī, tas ir, 11 mēnešus pēc atlases procedūras slēgšanas 2004. gada marta beigās (12). Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata — sūdzības iesniedzējs nav pierādījis, ka viņa darbā pieņemšanas procedūra ir nepienācīgi vilcināta. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskata, ka turpmāka šī sūdzības aspekta izmeklēšana nav nepieciešama.

4 Sūdzības iesniedzēja prasījumi

4.1 Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, ka (i) viņam jāsaņem kompensācija vai arī līdzvērtīga amata piedāvājums. Turklāt viņš uzskatīja, ka (ii) personām, kas RK atbild par darbā pieņemšanu, ir jānovērš pārkāpumi darbā pieņemšanas procedūrā un tās jāsauc pie atbildības.

4.2 Ņemot vērā ombuda secinājumus 2.13., 3.9., un 3.11. punktā, nav vajadzības turpināt izmeklēt sūdzības iesniedzēja pirmo prasījumu.

4.3 Turklāt sūdzības iesniedzējs ombudam prasīja ierosināt, lai RK atbildīgās amatpersonas novērš pārkāpumus darbā pieņemšanas procedūrā un lai tās tiktu sauktas pie atbildības. Tādējādi izrādās, ka sūdzības iesniedzējs prasa ombudam, lai viņš ieteiktu disciplināras sankcijas pret attiecīgajiem ierēdņiem, konkrēti neminot viņu vārdus. Tā kā disciplināras sankcijas var noteikt tikai pēc disciplinārās procedūras, kas paredzēta Civildienesta noteikumos, ombuds pats to nevar izdarīt, pamatojoties tikai uz prasījumu tādas sankcijas noteikt. Ombuds atgādina, ka viņš izmeklē kļūdas pārvaldībā, ko iespējami pieļāvušas Eiropas Savienības iestādes. Viņa pilnvarās neietilpst disciplināro sankciju noteikšana ierēdņiem vai darbiniekiem un pat ieteikšana, ka šādas sankcijas jānosaka. No otras puses, Ombuda statūtu 4. panta 2. punkts nosaka, ka ombuds var informēt Kopienas iestādi vai struktūrvienību par faktiem, kas liek apšaubīt tās personāla locekļu rīcību no disciplinārā viedokļa. Šajā gadījumā ombuds neuzskata, ka tā būtu jārikojas.

5 Secinājums

Pamatojoties uz ombuda veikto sūdzības izmeklēšanu attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem par varas ļaunprātīgu izmantošanu un pārkāpumiem darbā pieņemšanas procedūrā, kā arī attiecībā uz viņa prasījumiem, izmeklēšanu nav nepieciešams turpināt. Tādējādi saistībā ar šiem aspektiem ombuds lietu izbeidz.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu par pārredzamības trūkumu ir nepieciešama šāda kritiska piezīme:

Labas pārvaldības principi pieprasa iestādēm rīkoties pārredzami. Ombuds uzskata, ka īpaši Eiropas iestādēs ir svarīgi ievērot administrācijas lēmumu pieņemšanas pārredzamības principu attiecībā uz darbā pieņemšanas procedūru.

Ombuds uzskata, ka RK pirmā vēstule lika sūdzības iesniedzējam domāt, ka RK tuvākajā laikā viņam piedāvās līgumu. Šādos īpašos apstākļos ombuds uzskata, ka RK, līdzko tā nolēma pieņemt darbā citu kandidātu, vajadzēja informēt sūdzības iesniedzēju, ka RK viņam līgumu nepiedāvās. Vēstulē vajadzēja iekļaut arī paskaidrojumu par šādu lēmumu un atvainoties par radītajām neērtībām, ko būtu varējusi radīt pirmā vēstule, kurā bija teikts, ka viņam piedāvās darba līgumu. Ombuds uzskata, ka saskaņā ar pārredzamības principu RK vēstulē sūdzības iesniedzējam vajadzēja minēt, ka viņa lieta ir pārsūtīta EESK saistībā ar iespējamo pieņemšanu darbā.

Tādēļ ombuds secina, ka RK nerīkojās pārredzami un ka šāda rīcība jāvērtē kā kļūda pārvaldībā.

Tā kā šie lietas aspekti attiecas uz procedūrām saistībā ar konkrētiem notikumiem pagātnē, nav pienācīgi censties panākt mierizlīgumu šajos jautājumos. Tādējādi ombuds lietu izbeidz.

Par šo lēmumu tiks informēts arī RK priekšsēdētājs.

Ar cieņu,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Šajā sakarā ombuds vēlētos uzsvērt, ka, cik saprotams, tika plānots aizpildīt RK un EESK četras brīvās pastāvīgās amata vietas, pieņemot darbā līgumdarbiniekus, kamēr nav zināmi EPSO konkursa laureāti.

(2) Izskatīšanas rezultāti saistībā ar EESK ir atrodami Lēmumā 2617/2005/MF.

(3) Ombuds uzskata par pienācīgu izmantot burtus A, B, C un D, lai apzīmētu kandidātus, kas ieguva attiecīgās četras amata vietas, kuras bija abu komiteju rīcībā. A kandidāts bija atklātā konkursa EPSO/C/6/03 rezervistu sarakstā un tika pieņemts darbā vienā no RK amata vietām. Kandidāts B bija pirmais RK un EESK rezervistu sarakstā un aizpildīja otru RK amata vietu. Kandidāts C bija trešais RK un EESK rezervistu sarakstā un viņu darbā pieņēma EESK. Kandidāts, kas rezervistu sarakstā bija otrais, atteicās pieņemt darba piedāvājumu, jo vēlējās beztermiņa līgumu. Kandidāts D bija atklātā konkursa EPSO/C/6/03 laureātu sarakstā. Lai gan Apvienotais latviešu valodas tulkošanas dienests mēģināja pieņemt darbā kandidātu D, viņu pieņēma darbā cits dienests, proti, Konsultatīvā darba direktorāts.

(4) Pamatojoties uz dokumentiem lietā, ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzējs sarakstā bija ceturtais.

(5) Skatīt 3. parindi.

(6) Pamatojoties uz dokumentiem lietā, ombuds norāda, ka šis kandidāts sarakstā bija trešais.

Ombuds arī norāda, ka kandidāts, kas rezervistu sarakstā bija otrais, atteicās pieņemt darba piedāvājumu, jo vēlējās beztermiņa līgumu.

(7) Ņemot vērā faktus, ombuds saprot, ka “praktikante”, kuru min sūdzības iesniedzējs, ir kandidāts, kam piedāvāja ceturto vietu EESK. Šī sūdzības iesniedzēja apsūdzības daļa ir izskatīta sūdzībā 2617/2005/MF.

(8) Franču oriģināla tulkojums, ko veikuši ombuda dienesti.

(9) Eiropas labas administratīvās prakses kodekss ir pieejams ombuda tīmekļa vietnē http://ombudsman.europa.eu/code/pdf/lv/code2005_lv.pdf [Saite]

(10) Skatīt 9. parindi.

(11) Ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzējs 2004. gada 29. marta vēstulē tika informēts, ka viņš ir iekļauts piecu kandidātu sarakstā.

(12) Ombuds sūdzības iesniedzēja lietā neatrada informāciju par RK pirmā kandidāta darbā pieņemšanas precīzu datumu.